

פינת גייסות-מוטסים

לקראת „עוצבות אוירות“

האויב. כן תהיה יעילה מאוד כנגד הדירות שריון — שכן יהיה מצוי ברשותה נשק נ"ט לרוב, כולל טילים הנישאים בהליקופטרים.

כרקע טקטי למושגי הניידות-באירי שעוצבו ב„ועדת-האוו“ ציין ראש-המטה של צבא ארה"ב (הגנ. וילר) בפברואר ש.ז. את הצורך „להחליף אמצעי-ניידות קרקעיים באויריים, בכל מקום שהדבר ישפר את תכליתיות הלחימה“. להשגת מיטב-הניידות לתקופת השנים 1963—1968 — נשקלו לדבריו שתי אפשרויות: להגביר במשהו את הניידות באויר של כל היחידות הלוחמות והלוגיסטיות — או לבחור גופי-גייסות מסוימים, לצורך הגדלה מוכרעת בניידותם האוירית. הוחלט להתרכז בפתרון השני, לשם כך הוצעה הועדה, מצד אחד, ארגון של עוצבות ויחידות ניידות-אויר, הן לוחמות והן לוגיסטיות (דיביזיות, ויחידות קטנות יותר); מצד שני המליצה הועדה גם על תוספת כוחות „אויר-ריתצבא“ לתפקידי טיוע-כללי — ברמות של קורפוסים וארמיות.

הדיביזיה המוצעת כונתה בשם „דיביזיית-סערי-אוירית“. היא מכילה 3 „מפקדות כוח-משימה“, 8 גדודי רגלים — ויסודות לוגיסטיים המספיקים לצרכיה המידיים. היא לא תכיל שום יסוד משרוין — אך כאמור, תהיה בעלת עצמה נ"ט ניכרת. מספר כללי-הרכב שבה יהיה כשליש בלבד מזה שבדיביזיות-רגלים רגילה. גם מספר כללי-הארטילריה שבה יפחת (כבר צוין שאת הפיצוי על כך

היא לבצע חדירות לעומק שטחי האויב; לעקוף אותו עליידי „דילוגים“ מעל לשטחים בלתי-עבירים, לצורך הנחתת מהלומות-השהיה מהירות; ולשמש עתודה ניידת-מובהקת. דיביזיה כזו תוכל לבצע את מרבית משימותיה של דיביזיה מוטסת — אך משערים כי תעשה זאת בתכליתיות-יחידה (סבורים כי ערכה ירבה במיוחד לגבי אזורים ש„מחוץ לאירופה“).

בריגדת חיל-הפרשים האוירי תצויד אף היא במספר רב של הליקופטרים; ותפקידה ידמה בהרבה לזה של חיל-הפרשים ה„קרקעי“ מיימס-עברו. בשל ניידותה תהיה היא מתאימה מאוד להנחתת התקפות באגף או בעורף

ה„שאנני“ — בראש וראשונה כללי-הובלה; מרבים להשתמש בו להטסת גייסות.

צבא ארה"ב עומד „להציב רגל אחת לתוך „לוחמת המחר הקרוב“. האות לכך ניתן עם קבלת מסקנותיה של ועדה, בראשותו של הגנרל האוו (ראה מאמרו „מערכת-קרקע במלחמה אטומית“ ב„מער-כות“ קמ"א), שעסקה בסוגיית הניידות ה"טקטית. הראשונה שבמסקנות אלו — יצירת שתי צורות חדשות של עוצבות-לוחמות יבילות-אויר: „דיביזיות-סערי אוירות“ — ו„בריגדות-קרב“ של „חיל-פרשים אויריים“. עוצבות כאלה, משמעותן — תמורה לא רק בצידו אלא גם בדוקטרינה הטקטית.

מוצע לצייד דיביזיית-סערי אוירית בכ-460 הליקופטרים ומטוסים (מהסוגים הקלים יחסית, המהיים את „אוירית-הצבא“) — לעומת כ-100 המצויים בתקן הדיביזיה מדגם „רוז“, שעל בסיסה מתארגן עתה מחדש צבא ארה"ב (ראה „מערכות“ קל"ט עמ' 13 ו„מערכות“ קמ"ח עמ' 48 ו„צקלון“ 110 עמ' 19). כלי-נשק מסייעים יבילי-אויר, רקטות וטילים המוצבים בכלי-טיס ומופעלים מתוכם — הם שימשו תחליף לכלי-הארטילריה כבדים; וכלי-טיס תובלתיים — יבואו במקום חלק מרכיב-הקרקע.

כתוצאה מהניידות-הטקטית המעולה שתיוצר, איפוא בדיביזיית-סערי-אוירית כזו — תוכל

• על שתי מסקנותיה האחרות של הועדה — הנוגעות בעיקר לתחום הלוגיסטי ולענייני הסיוע — וכן לתגבורת כלשהי של כלי-טיס אף לדיביזיות ה„רגילות“ החדשות — ייחוד הייבור בהזדמנות אחרת.

תקבל מידי כלי-הסיוע האוויריים שלה). כמ-
תוכנן, תמנה הדיביזייה 459 כלי-טיס „לוח-
מים” ו„לוגיסטיים” וכ-15,000 איש.
בחנייה שדה ו„משחקי-מלחמה” של יחידות-
סער-אוויריות המבצעות משימות-קרב בסי-
סיות העידו על יתרונות ניכרים בכל סוגי-
לוחמה; ובמיוחד — ב„מבצעים-נגד-התמרדות”
(Counter-Insurgency), המעסיקים עתה כל-
כך את המחשבה-הצבאית האמריקנית, וב-
מצבי „לוחמה מגובלת”. ועדת-האזן סיכמה
כי יחידה שהיקנתה לה ניידות-אווירי תיטיב
בהרבה מיחידה אחרת לבצע סוגי משימות

רבים; ויתירה מזו — תוכל להתמודד עם
משימות שיחידה רגילה לא תוכל לנסות
לבצען כלל.
הקושייה המוצגת בתמידות נוגעת לסוגית
פגיעותם של ההליקופטרים, אך לדעת הגנ-
רל, אסור כי תהיה זו אמת-המידה היחידה.
סיכומי בחנים ושאר נתונים — ובכך נכלל
גם הנסיון בואט-נאם — מעידים כי כלי-
הטיס של „אווירית-הצבא” פגיעים פחות מ-
כפי שמקובל לחשוב. „דגמי” טיסה שונים
ומגוונים; עצמת-אש אווירית; תיאום עם
מערכת-אש קרקעית; „תרגולת-קרב אווירית”;

טיסה מנמיכה-מאוד; „פעולות-המיקה”; שי-
פורים במבנה כלי-הטיס; השימוש באפתחה
— כל אלה מביאים להפחתת פגיעות כלי-
הטיס לפעולת-אויב אווירית וקרקעית. „יאמר-
נא” — לדברי הגנרל — „כי רבים הח-
לקים בציוד הצבא שכל אחד מהם, בפני
עצמו, נראה פגיע מאוד. אך סיכויי כלי-
טיס — כסיכוייו של החייל — לצאת בש-
לום מהמערכה תלויים בהערכה הנכונה לס-
כנות ובתפעול הנכון של האיש וציודו;
וכבכל קרב — בודאי ובודאי תהינה אבי-
דו...”

דיביזיית-סער אווירית לתרגיליה

בשלהי חורף 1963 החלו להתכנס ב„מצודת
בנינג” (מרכז חיל-הרגלים של צבא-ארה”ב)
היחידות שנועדו לשמש „גרעיני-ניסוי” של
„דיביזיית-הסער האווירית ה-11”. הראשונה
בסוגי-עוצבות זה אשר ההנהגה הצבאית של
ארה”ב החליטה להקימה (ראה הרשימה הקור-
דמת). לרשות מפקד-הדיביזיה החדשה יעמד
דו בשלב זה רק גדוד „חי”ר לסער-אווירי”
(שהוא גרסה „מוקלת” של גדוד-הרגלים
התקיין), וגדוד-ארטילריה מקובץ, המכיל סו-
ללות הוביצרים בני 105 מ”מ, טי”ר „ליטל
גין” וכלי-טיס קלים, חמושי-רקטות. כן מור-
קמת „קבוצה” של „אווירית-הצבא” (ובה כלי-
הטיס — והציוד הדרוש בשביל לקיימם
בשדה), לצורך „תשגחת” (Surveillance)
שדה-הקרב, הססת גייסות בתוך איזור-הקרב
בות (הססת גייסות מחוצה לו — זהו ענין
לחיל-האוויר) ותובלה אווירית לצרכי אספקה
ותחזוקה שוטפים. כן מתארגנת גונדת „חיל-
פרשים-אווירי” לסיוור, פלוגת-קשר ופלוגת-
הנדסה. כל אלה יאוגדו למעין „דגם-זוטא”
מבחני של „דיביזיית-הסער-האווירית”.
דיביזייה-בועיר-אנפין זו תסתייע אף ב„גרסת-
מבחן” מוקטנת מקבילה של „בריגדת-חיבלה-
אווירית” (מטוסי-הליקופטרים), אשר ניסף
על טללת הדרגים-הלוחמים של הגייסות
עצמם תעסוק גם ב„השברה קמעונית”, לחי-
דו הדיביזיה שבתוך איזור-הקרב, של האס-
פקה המובאת לנקודות-חלוקה „סיטוניות”
עליידי חיל-האוויר.
תמרוני-המבחן הראשונים ייפתחו בתרגילי
יחידות-משנה — כיתה, מחלקה, פלוגה —

ויגיעו דרך שלב התרגילים בעצמה גדודית
עד לתרגול עוצבות. המפתח להערכות טיב
התרגיל יהיה טמון בנוסחה: „מה יכולתן
של יחידות ניידות-אוויר לירות, לנוע ולקיים
מגע וקשר, בעצמה ובמהירות?”; וכן: „עד
כמה תכליתיים מטוסי אווירית-הצבא, וההלי-
קופטרים שלה, כאמצעי לתספק-מחדש של
יחידות מסוגים אלה, שעה שהן נתונות ב-
לחימה פעילה.”
על שום-מה הוגדרה כך הנוסחה לאומדן

יכולתן בתרגילי-שדה (ובבוא הזמן — בקרב)
של יחידות ניידות-אוויר אלו לפעול בתנאי-
קרקע ומצבי-לחימה שונים ומגוונים ביותר?
המענה כלול, כנראה, בצינונים משלימים-זה-
את-זה שניתנו, לרגל הקמת הגרעיני-הדיביזי-
יוני החדש, בשורה של כלי-מבטא צבאיים
בארה”ב — הן מבחינת חושגי-היסוד של סוגי-
הגייסות החדש והן מבחינת תמונת-הקרב
המצטיירת כאפינית לו בעתיד.
דגם-הדיביזיה החדש מכונן לעיצוב יחידות-

ה„צ'וקטו” — הליקופטר-הובלה המשמש בעיקר להססת
ציוד ולפינוי פצועים; יכול גם לשאת 18 חיילים.

